

PERSIDANGAN WAKIL PENUH KERAJAAN PERTUBUHAN
BANGSA-BANGSA BERSATU TENTANG STATUS PELARIAN
DAN ORANG TAK BERNEGARA

Diadakan di Geneva, Switzerland, dari 2 hingga 25 Julai 1951

PERNYATAAN PENUTUP

DAN

KONVENTSYEN BERKAITAN DENGAN STATUS PELARIAN

*PERTUBUHAN BANGSA-BANGSA BERSATU
1951*

**PERNYATAAN PENUTUP PERSIDANGAN WAKIL PENUH KERAJAAN
PERTUBUHAN BANGSA-BANGSA BERSATU TENTANG STATUS
PELARIAN DAN ORANG TAK BERNEGARA**

I.

Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, melalui Ketetapan 429 (V) bertarikh 14 Disember 1950, memutuskan untuk mengadakan, Persidangan Wakil Penuh Kerajaan di Geneva bagi menyiapkan penyediaan draf, dan menandatangani Konvensyen berkaitan dengan Status Pelarian dan Protokol berkaitan dengan Status Orang Tak Bernegara.

Persidangan diadakan di Pejabat Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu Eropah di Geneva dari 2 hingga 25 Julai 1951.

Kerajaan bagi dua puluh enam Negara berikut diwakili oleh wakil yang kesemuanya menyerahkan surat tauliah yang memuaskan atau surat pelantikan lain yang memberi mereka kuasa untuk menyertai Persidangan:

Australia	Luxembourg
Austria	Monaco
Belgium	Belanda
Brazil	Norway
Kanada	Sweden
Colombia	Switzerland (perwakilan Switzerland juga mewakili Liechtenstein)
Denmark	
Mesir	
Perancis	Turki
Republik Persekutuan Jerman	United Kingdom (England, Wales dan Ireland Utara)
Greece	Amerika Syarikat
Holy See	Venezuela
Iraq	
Israel	Yugoslavia
Itali	

Kerajaan dua Negara berikut diwakili oleh pemerhati:

Cuba
Iran

Menurut permintaan Perhimpunan Agung, Pesuruhjaya Tinggi Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu bagi Pelarian mengambil bahagian dalam perbincangan Persidangan tanpa hak mengundi.

Pertubuhan Buruh Antarabangsa dan Pertubuhan Pelarian Antarabangsa diwakili dalam Persidangan itu tanpa hak mengundi.

Persidangan itu mengundang Majlis Eropah untuk menghantar wakil ke Persidangan itu tanpa hak mengundi.

Wakil bagi Pertubuhan Bukan Kerajaan berikut dalam hubungan perundingan dengan Majlis Ekonomi dan Sosial juga hadir sebagai pemerhati:

Kategori A

International Confederation of Free Trade Unions
International Federation of Christian Trade Unions
Inter-Parliamentary Union

Kategori B

Agudas Israel World Organization
Caritas Internationalis
Catholic International Union for Social Service
Commission of the Churches on International Affairs
Consultative Council of Jewish Organizations
Co-ordinating Board of Jewish Organizations
Friends' World Committee for Consultation
International Association of Penal Law
International Bureau for the Unification of Penal Law
International Committee of the Red Cross
International Council of Women
International Federation of Friends of Young Women
International League for the Rights of Man
International Social Service
International Union for Child Welfare
International Union of Catholic Women's Leagues
Pax Romana
Women's International League for Peace and Freedom
World Jewish Congress
World Union for Progressive Judaism
World Young Women's Christian Association

Daftar

International Relief Committee for Intellectual Workers
League of Red Cross Societies
Standing Conference of Voluntary Agencies
World Association of Girl Guides and Girl Scouts
World University Service

Wakil bagi Pertubuhan Bukan Kerajaan yang telah diberi status perundingan oleh Majlis Ekonomi dan Sosial serta mereka yang dimasukkan oleh Setiausaha Agung dalam Daftar yang disebut dalam Ketetapan 288 B (X) Majlis Ekonomi dan Sosial, perenggan 17, menurut kaedah prosedur yang diterima pakai oleh Persidangan, berhak mengemukakan pernyataan bertulis atau lisan kepada Persidangan.

Persidangan melantik Encik Knud Larsen dari Denmark sebagai Yang Dipertua, serta Encik A. Herment dari Belgium dan Encik Talat Miras dari Turki sebagai Naib Yang Dipertua.

Pada mesyuarat keduanya, Persidangan, yang bertindak berdasarkan usul daripada wakil Mesir, secara sebulat suara memutuskan untuk menghantar undangan kepada Holy See agar melantik wakil penuh kerajaan untuk turut serta dalam kerjanya. Wakil Holy See mengambil bahagian dalam Persidangan pada 10 Julai 1951.

Persidangan menerima pakai Agenda Sementara yang disediakan oleh Setiausaha Agung (A/CONF.2/2/Rev.I) sebagai agendanya. Persidangan juga menerima pakai Kaedah Prosedur Sementara yang dibuat oleh Setiausaha Agung, dengan menambah peruntukan yang memberikan kebenaran kepada wakil Majlis Eropah untuk hadir dalam Persidangan tanpa hak mengundi dan mengemukakan usul (A/CONF.2/3/Rev.I).

Menurut Kaedah Prosedur Persidangan, Yang Dipertua dan Naib Yang Dipertua memeriksa surat tauliah perwakilan dan pada 17 Julai 1951 melaporkan hasil pemeriksaan kepada Persidangan yang kemudiannya menerima pakai laporan itu.

Persidangan menggunakan draf Konvensyen berkaitan dengan Status Pelarian dan draf Protokol berkaitan dengan Status Orang Tak Bernegara sebagai asas perbincangan. Kedua-dua draf disediakan oleh Jawatankuasa ad hoc tentang Pelarian dan Orang Tak Bernegara dalam sesi keduanya yang diadakan di Geneva dari 14 hingga 25 Ogos 1950, dengan pengecualian terhadap mukadimah dan perkara 1 (Takrif istilah "pelarian") dalam draf Konvensyen. Teks mukadimah sebelum Persidangan adalah teks yang diterima pakai oleh Majlis Ekonomi dan Sosial pada 11 Ogos 1950 dalam Ketetapan 319 BII (XI). Teks perkara 1 sebelum Persidangan adalah teks yang disyorkan oleh Perhimpunan Agung pada 14 Disember 1950 dan terkandung dalam Lampiran kepada Ketetapan 429 (V). Teks perkara 1 adalah teks yang dipinda yang telah diterima pakai oleh Majlis Ekonomi dan Sosial dalam Ketetapan 319 B II (XI).*

Persidangan menerima pakai Konvensyen berkaitan dengan Status Pelarian dalam dua pembacaan. Sebelum pembacaan kedua, Persidangan mewujudkan Jawatankuasa Bentuk yang terdiri daripada Yang Dipertua dan wakil dari Belgium, Perancis, Israel, Itali, United Kingdom (England, Wales dan Ireland Utara) serta Amerika Syarikat, bersama dengan Pesuruhjaya Tinggi bagi Pelarian, Encik G. Warren dari Amerika Syarikat yang dilantik sebagai Pengerusi. Jawatankuasa Bentuk mendraf semula teks yang telah diterima pakai oleh Persidangan semasa bacaan pertama, khususnya dari

* Teks yang dirujuk dalam perenggan di atas terkandung dalam dokumen A/CONF.2/1.

sudut pandangan bahasa dan kesejarahan antara teks bahasa Inggeris dengan teks bahasa Perancis.

Konvensyen itu diterima pakai pada 25 Julai dengan 24 undi menyokong, tiada yang menentang dan tiada yang berkecuali. Konvensyen dibuka untuk penandatanganan di Pejabat Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu Eropah dari 28 Julai hingga 31 Ogos 1951. Konvensyen itu akan dibuka semula untuk penandatanganan di ibu pejabat tetap Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu di New York dari 17 September 1951 hingga 31 Disember 1952.

Teks Konvensyen dalam bahasa Inggeris dan bahasa Perancis, yang sama-sama tulen, dilampirkan bersama Pernyataan Penutup ini.

II.

Persidangan memutuskan, dengan 17 undi menyokong, 3 menentang dan 3 berkecuali, bahawa tajuk bagi bab dan perkara dalam Konvensyen dimasukkan untuk tujuan yang praktikal dan tidak membentuk elemen pentafsiran.

III.

Berkenaan dengan draf Protokol yang berkaitan dengan Status Orang Tak Bernegara, Persidangan menerima pakai ketetapan berikut:

"PERSIDANGAN,

"SETELAH MEMPERTIMBANGKAN draf Protokol berkaitan dengan Status Orang Tak Bernegara,

"MENGAMBIL KIRA bahawa subjek masih memerlukan kajian yang terperinci,

"MEMUTUSKAN untuk tidak membuat keputusan tentang subjek itu dalam Persidangan ini dan merujukkan kembali draf Protokol kepada institusi Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu yang sesuai untuk kajian selanjutnya."

IV.

Persidangan dengan sebulat suara menerima pakai syor yang berikut:

A.

"PERSIDANGAN,

"MENGAMBIL KIRA bahawa pengeluaran dan pengiktirafan dokumen perjalanan diperlukan bagi memudahkan pergerakan pelarian, dan khususnya penempatan semula mereka,

"MENGGESA Kerajaan yang menjadi pihak dalam Perjanjian Antara Kerajaan tentang Dokumen Perjalanan Pelarian yang ditandatangani di London pada 15 Oktober 1946, atau yang mengiktiraf dokumen perjalanan yang dikeluarkan menurut Perjanjian itu, supaya terus mengeluarkan dan mengiktiraf dokumen perjalanan tersebut, dan meluaskan pengeluaran dokumen tersebut kepada pelarian yang ditakrif dalam perkara 1 Konvensyen berkaitan dengan Status Pelarian atau mengiktiraf dokumen perjalanan yang dikeluarkan kepada orang tersebut, sehingga mereka melaksanakan obligasi di bawah perkara 28 Konvensyen tersebut."

B.

"PERSIDANGAN,

" MENGAMBIL KIRA bahawa kesepakatan keluarga, kumpulan unit masyarakat yang semula jadi dan asas, menjadi hak pelarian yang penting, dan bahawa kesepakatan tersebut sentiasa terancam, dan

"MENGAMBIL MAKLUM dengan puas hati bahawa, menurut ulasan rasmi Jawatankuasa ad hoc tentang keadaan Tak Bernegrave dan Masalah Berkaitan (E/1618, hlm. 40), hak yang diberikan kepada pelarian diperluaskan kepada ahli keluarga,

"MENGESYORKAN agar Kerajaan mengambil langkah-langkah yang perlu bagi melindungi keluarga pelarian, terutamanya dengan tujuan untuk:

- "(1) Memastikan bahawa kesepakatan keluarga pelarian dikekalkan khususnya dalam kes apabila ketua keluarga telah memenuhi syarat yang diperlukan untuk kebenaran masuk ke negara tertentu;
- "(2) Perlindungan pelarian yang bawah umur, khususnya kanak-kanak dan budak perempuan yang tidak ditemani, dengan rujukan khusus kepada penjagaan dan pengambilan anak angkat."

C.

"PERSIDANGAN,

"MENGAMBIL KIRA bahawa, dalam lingkungan sosial moral, undang-undang dan material, pelarian memerlukan bantuan khidmat kebajikan yang sesuai, terutamanya bantuan daripada organisasi bukan kerajaan yang sesuai;

"MENGESYORKAN agar Kerajaan dan badan antara kerajaan memudahkan, menggalakkan dan mengekalkan usaha organisasi yang sebenarnya layak."

D.

"PERSIDANGAN,

"MENGAMBIL KIRA bahawa masih ramai orang yang meninggalkan negara asal mereka atas sebab penindasan dan berhak mendapat perlindungan istimewa disebabkan kedudukan mereka,

"MENGESYORKAN agar Kerajaan terus menerima pelarian dalam wilayah mereka dan agar mereka bertindak bersama-sama dengan semangat sebenar kerjasama antarabangsa supaya pelarian ini boleh menemui tempat berlindung dan berkemungkinan penempatan semula."

E.

"PERSIDANGAN,

"MENYATAKAN harapan bahawa Konvensyen berkaitan dengan Status Pelarian akan mempunyai nilai sebagai contoh yang mengatasi skop kontraktualnya dan bahawa semua negara akan dibimbangnya untuk seboleh-bolehnya memberi layanan yang disediakannya kepada orang dalam wilayah mereka sebagai pelarian dan mereka yang tidak dilindungi oleh syarat Konvensyen."

PADA MENYAKSIKANNYA, Yang Dipertua, Naib Yang Dipertua dan Setiausaha Eksekutif Persidangan telah menandatangani Pernyataan Penutup ini.

DIBUAT di Geneva pada dua puluh lapan hari bulan Julai satu ribu sembilan ratus dan lima puluh satu dalam satu salinan bahasa Inggeris dan bahasa Perancis, kedua-dua teks sama tulen. Terjemahan Pernyataan Penutup ini ke dalam bahasa Mandarin, Rusia dan Sepanyol akan disediakan oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, yang akan, atas permintaan, menghantar salinannya kepada setiap Kerajaan yang dijemput untuk menghadiri Konvensyen.

Yang Dipertua Persidangan:

KNUD LARSEN

Naib Yang Dipertua Persidangan:

HERMENT
TALAT MIRAS

Setiausaha Eksekutif Persidangan:

JOHN P. HUMPHREY

PERSIDANGAN WAKIL PENUH KERAJAAN PERTUBUHAN BANGSA-BANGSA BERSATU TENTANG STATUS PELARIAN DAN ORANG TAK BERNEGARA

KONVENTSYEN BERKAITAN DENGAN STATUS PELARIAN

KONVENTSYEN BERKAITAN DENGAN STATUS PELARIAN

Mukadimah

PIHAK PENANDATANGAN,

MEMANDANGKAN bahawa Piagam Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dan Perisytiharan Hak Asasi Manusia Sejagat yang diluluskan pada 10 Disember 1948 oleh Perhimpunan Agung telah menegaskan prinsip bahawa manusia sepatutnya menikmati hak asasi dan kebebasan tanpa diskriminasi,

MEMANDANGKAN Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu telah, dalam pelbagai keadaan, menunjukkan dengan jelas kebimbangannya yang mendalam terhadap pelarian dan berusaha untuk memastikan pelarian menikmati, sepenuhnya, hak asasi dan kebebasan,

MEMANDANGKAN lebih baik untuk menyemak dan menggabungkan perjanjian antarabangsa terdahulu berkaitan dengan status pelarian serta meluaskan skop dan perlindungan yang diberikan oleh instrumen tersebut melalui pewujudan perjanjian baharu,

MEMANDANGKAN pemberian suaka mungkin menjadi beban yang terlalu berat kepada sesetengah negara, dan bahawa penyelesaian yang memuaskan bagi masalah yang diakui oleh Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu akan skop dan sifat antarabangsanya, tidak dapat dicapai tanpa kerjasama antarabangsa,

MENYATAKAN hasrat agar semua Negara, menyedari hakikat akan sifat sosial dan kemanusiaan bagi masalah pelarian, akan melakukan apa-apa sahaja yang termampu dalam bidang kuasa masing-masing untuk mencegah masalah ini daripada menjadi penyebab ketegangan antara Negara,

MENGAMBIL MAKLUM bahawa Pesuruhjaya Tinggi Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu bagi Pelarian dipertanggungjawabkan dengan tugas menyelia konvensyen antarabangsa yang menyediakan perlindungan untuk pelarian, dan menyedari hakikat bahawa keberkesanan langkah-langkah penyelarasang yang diambil bagi menangani masalah ini akan bergantung pada kerjasama antara Negara-Negara dengan Pesuruhjaya Tinggi,

TELAH BERSETUJU seperti yang berikut:

Bab I

PERUNTUKAN AM

PERKARA 1

Takrif Istilah "Pelarian"

A. Bagi maksud Konvensyen ini, istilah "pelarian" hendaklah terpakai kepada mana-mana orang yang:

(1) dianggap sebagai pelarian di bawah Perkiraan bertarikh 12 Mei 1926 dan 30 Jun 1928 atau di bawah Konvensyen bertarikh 28 Oktober 1933 dan 10 Februari 1938, Protokol bertarikh 14 September 1939 atau Perlembagaan Pertubuhan Pelarian Antarabangsa;

Keputusan tentang ketidaklayakan yang dibuat oleh Pertubuhan Pelarian Antarabangsa sepanjang tempoh aktivitinya tidak boleh menghalang status pelarian diberikan kepada orang yang memenuhi syarat dalam perenggan 2 seksyen ini;

(2) Akibat peristiwa yang berlaku sebelum 1 Januari 1951 dan disebabkan ketakutan berasas terhadap penganiayaan atas sebab-sebab bangsa, agama, kerakyatan, keahlian dalam kumpulan sosial yang khusus atau fahaman politik, berada di luar negara kerakyatannya dan disebabkan ketakutan tersebut tidak dapat atau tidak mahu memanfaatkan perlindungan negara itu; atau seseorang yang tidak mempunyai kerakyatan dan berada di luar negara yang menjadi tempat tinggal biasanya sebelum ini akibat peristiwa tersebut, tidak dapat atau, disebabkan ketakutan tersebut, tidak mahu kembali ke sana.

Dalam hal seseorang yang mempunyai lebih daripada satu kerakyatan, istilah "negara kerakyatannya" hendaklah bererti setiap negara yang dia menjadi warganegaranya, dan seseorang akan disifatkan kekurangan perlindungan negara kerakyatannya jika, tanpa apa-apa alasan yang sah berdasarkan ketakutan yang berasas, dia tidak mahu dirinya mendapat perlindungan daripada salah satu negara yang dia menjadi warganegaranya.

B. (1) Bagi tujuan Konvensyen ini, perkataan "peristiwa yang berlaku sebelum 1 Januari 1951" dalam perkara 1, seksyen A, hendaklah difahami sebagai bererti sama ada

(a) "peristiwa yang berlaku di Eropah sebelum 1 Januari 1951"; atau
(b) "peristiwa yang berlaku di Eropah atau tempat lain sebelum 1 Januari 1951";

dan setiap Negara Penandatangan hendaklah, pada masa menandatangani, meratifikasi atau menyertai Konvensyen, membuat perisytiharan untuk menetapkan makna manakah yang akan digunakan bagi maksud obligasinya di bawah Konvensyen ini.

(2) Mana-mana Negara Penandatangan yang menerima pakai alternatif (a) boleh, pada bila-bila masa meluaskan obligasinya dengan menerima pakai alternatif (b) melalui pemberitahuan yang dikemukakan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

C. Konvensyen ini hendaklah terhenti terpakai kepada mana-mana orang yang termasuk dalam istilah seksyen A jika:

(1) Dia telah secara sukarela menggunakan semula perlindungan daripada negara kerakyatannya; atau

(2) Dia telah memperoleh semula kerakyatannya secara sukarela, setelah kehilangannya; atau

(3) Dia telah memperoleh kerakyatan baharu, dan menikmati perlindungan daripada negara bagi kerakyatan baharunya; atau

(4) Dia telah secara sukarela bertapak semula di negara yang telah beliau tinggalkan atau di negara luar yang beliau menetap kerana bimbang akan penganiayaan; atau

(5) Dia tidak boleh lagi, disebabkan keadaan yang berkaitan dengannya maka dia tidak lagi dianggap sebagai pelarian; terus menolak untuk menggunakan perlindungan daripada negara kerakyatannya;

Dengan syarat bahawa perenggan ini tidak terpakai kepada pelarian yang tergolong di bawah seksyen A (1) perkara ini yang boleh mengeluarkan alasan yang kukuh yang timbul daripada penganiayaan terdahulu kerana enggan menggunakan perlindungan negara kerakyatannya;

(6) Sebagai seorang yang tidak mempunyai kerakyatan, disebabkan keadaan yang berkaitan dengannya beliau tidak lagi dianggap sebagai pelarian, beliau boleh kembali ke negara bekas kediaman biasanya;

Dengan syarat bahawa perenggan ini tidak terpakai kepada pelarian yang berada di bawah seksyen A (1) perkara ini yang boleh mengeluarkan alasan yang kukuh yang timbul daripada penganiayaan terdahulu kerana enggan kembali ke negara bekas kediaman biasanya;

D. Konvensyen ini tidak terpakai kepada sesiapa yang ketika ini menerima perlindungan atau bantuan daripada organisasi atau agensi Pertubuhan Bangsa-Bangsa

Bersatu selain Pejabat Pesuruhjaya Tinggi Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu bagi Pelarian.

Apabila perlindungan atau bantuan sedemikian terhenti atas apa-apa sebab, tanpa kedudukan orang tersebut diselesaikan secara muktamad menurut ketetapan yang diterima pakai oleh Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, orang tersebut akan secara *ipso facto* berhak menerima manfaat daripada Konvensyen ini.

E. Konvensyen ini tidak terpakai kepada orang yang diiktiraf oleh pihak berkuasa yang berwibawa bagi negara yang dia menetap bahawa dia mempunyai hak dan kewajipan dengan pemilikan kerakyatan negara tersebut.

F. Peruntukan Konvensyen tidak terpakai kepada sesiapa yang berkenaan dengannya terdapat sebab-sebab yang serius untuk mempertimbangkan bahawa:

- (a) Dia telah melakukan jenayah terhadap keamanan, jenayah perang, atau jenayah terhadap kemanusiaan, seperti yang ditakrifkan dalam instrumen antarabangsa yang disediakan untuk membuat peruntukan berkenaan dengan jenayah tersebut;
- (b) Dia telah melakukan jenayah bukan politik yang serius di luar negara perlindungan sebelum kemasukannya ke dalam negara tersebut sebagai pelarian;
- (c) Dia bersalah atas perbuatan yang bertentangan dengan tujuan dan prinsip Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

PERKARA 2 *Obligasi am*

Setiap pelarian mempunyai kewajipan kepada negara di mana dia berada, yang secara khususnya menghendaki dia mematuhi undang-undang dan peraturannya serta langkah-langkah yang diambil untuk mengekalkan ketenteraman awam.

PERKARA 3 *Tiada diskriminasi*

Negara Penandatanganan hendaklah menggunakan peruntukan Konvensyen ini kepada pelarian tanpa diskriminasi bangsa, agama atau negara asal.

PERKARA 4 *Agama*

Negara-Negara Penandatanganan hendaklah memberikan layanan kepada pelarian dalam wilayah mereka sekurang-kurangnya sama baiknya seperti yang diberikan kepada

warganegara negara tersebut dari segi kebebasan untuk mengamalkan agama mereka dan kebebasan berkenaan pendidikan agama anak-anak mereka.

PERKARA 5

Hak yang diberikan selain Konvensyen ini

Tiada apa-apa dalam Konvensyen ini boleh dianggap menjelaskan mana-mana hak dan manfaat yang diberikan kepada pelarian oleh Negara Penandatangan selain Konvensyen ini.

PERKARA 6

Istilah “dalam keadaan yang sama”

Bagi tujuan Konvensyen ini, istilah “dalam keadaan yang sama” merujuk apa-apa keperluan (termasuk keperluan mengenai tempoh dan syarat tinggal sementara atau bermastautin) yang perlu dipenuhi oleh individu tertentu untuk menikmati hak yang berkenaan, jika dia bukan pelarian, perlu dipenuhinya, kecuali keperluan yang pada sifatnya tidak dapat dipenuhi oleh seorang pelarian.

PERKARA 7

Pengecualian Kesalingan

1. Kecuali jika Konvensyen ini mengandungi peruntukan yang lebih baik, Negara Penandatangan hendaklah memberikan layanan yang sama kepada pelarian seperti yang diberikan kepada warga asing amnya.
2. Selepas tempoh tiga tahun bermastautin, semua pelarian akan menikmati pengecualian daripada kesalingan perundangan di dalam wilayah Negara-Negara Penandatangan tersebut.
3. Setiap Negara Penandatangan hendaklah terus memberi pelarian hak dan manfaat yang mereka berhak, jika tiada kesalingan, pada tarikh Konvensyen ini mula berkuat kuasa bagi Negara itu.
4. Negara-Negara Penandatangan hendaklah mempertimbangkan dengan baik kemungkinan untuk memberi pelarian, jika tiada kesalingan, hak dan manfaat melebihi daripada apa yang mereka berhak peroleh menurut perenggan 2 dan 3, dan memperluas pengecualian daripada kesalingan kepada pelarian yang tidak memenuhi syarat yang diperuntukkan dalam perenggan 2 dan 3.
5. Peruntukkan perenggan 2 dan 3 terpakai kepada hak dan manfaat yang disebut dalam perkara 13, 18, 19, 21 dan 22 Konvensyen ini dan kepada hak dan manfaat yang tidak diperuntukkan oleh Konvensyen ini.

PERKARA 8

Pengecualian daripada Langkah-Langkah Luar Biasa

Berkenaan dengan langkah-langkah luar biasa yang boleh diambil terhadap orang, harta atau kepentingan Negara asing, Negara-Negara Penandatangan tidak boleh mengguna pakai langkah sedemikian kepada pelarian yang secara rasminya merupakan warganegara Negara tersebut semata-mata kerana kerakyatan tersebut. Negara-Negara Penandatangan yang, di bawah perundangan mereka, dihalang daripada menggunakan prinsip umum yang dinyatakan dalam perkara ini, hendaklah, dalam kes-kes sewajarnya, memberikan pengecualian yang memihak kepada pelarian tersebut.

PERKARA 9 *Langkah-Langkah Sementara*

Tiada apa-apa dalam Konvensyen ini boleh menghalang Negara Penandatangan, pada masa perang atau keadaan serius dan luar biasa yang lain, daripada mengambil langkah-langkah sementara yang dianggapnya penting kepada keselamatan negara dalam kes seseorang yang menunggu penetapan daripada Negara Penandatangan bahawa orang tersebut sebenarnya ialah pelarian dan bahawa penerusan langkah-langkah tersebut adalah perlu dalam kesnya demi kepentingan keselamatan negara.

PERKARA 10 *Kesinambungan Kediaman*

1. Jika seorang pelarian dipindahkan secara paksa semasa Perang Dunia Kedua dan dikeluarkan ke wilayah Negara Penandatangan, dan bermastautin di sana, maka tempoh persinggahan yang dikuatkuasakan itu hendaklah dianggap sebagai tempoh mastautin yang sah dalam wilayah tersebut.
2. Jika seorang pelarian dipindahkan secara paksa semasa Perang Dunia Kedua dari wilayah Negara Penandatangan dan telah, sebelum tarikh Konvensyen ini mula berkuat kuasa, kembali ke sana bagi tujuan bermastautin, tempoh bermastautin sebelum dan selepas perpindahan yang dikuatkuasakan itu hendaklah dianggap sebagai satu tempoh tanpa gangguan untuk sebarang tujuan yang memerlukan penetapan tanpa gangguan.

PERKARA 11 *Pelaut Pelarian*

Dalam kes pelarian yang kerap berkhidmat sebagai anak kapal di atas kapal yang mengibarkan bendera Negara Penandatangan, Negara tersebut hendaklah memberikan pertimbangan dengan simpati terhadap penetapan mereka di wilayahnya dan pengeluaran dokumen perjalanan kepada mereka atau kemasukan sementara mereka ke wilayahnya, terutamanya dengan tujuan untuk memudahkan penetapan mereka di negara lain.

Bab II STATUS JURIDIKAL PERKARA 12

Status Peribadi

1. Status peribadi seorang pelarian hendaklah dikawal oleh undang-undang negara domisilnya atau, jika dia tidak mempunyai domisil, oleh undang-undang negara tempat tinggalnya.
2. Hak-hak yang diperoleh sebelum ini oleh pelarian dan bergantung pada status peribadi, lebih-lebih lagi hak berkaitan dengan perkahwinan, hendaklah dihormati oleh Negara Penandatangan, tertakluk kepada pematuhan, jika perlu, dengan formaliti yang dikehendaki Negara itu, dengan syarat hak yang dipersoalkan ialah hak yang akan diiktiraf oleh undang-undang Negara tersebut jika dia tidak menjadi pelarian.

PERKARA 13 *Harta Alih dan Harta Tak Alih*

Negara-Negara Penandatangan hendaklah memberikan layanan kepada pelarian seberapa baik yang boleh dan, dalam apa-apa keadaan sekalipun, tidak kurang baik seperti yang diberikan kepada warga asing amnya dalam keadaan yang sama, berkenaan dengan pemerolehan harta alih dan harta tak alih dan hak-hak lain berkaitan dengannya, dan kepada pajakan dan kontrak lain berkaitan dengan harta alih dan harta tak alih.

PERKARA 14 *Hak Seni dan Harta Perindustrian*

Berkenaan dengan perlindungan harta perindustrian, seperti reka ciptaan, reka bentuk dan model, tanda dagangan, dan hak dalam karya sastera, artistik dan saintifik, seseorang pelarian hendaklah diberi di negara di mana tempat tinggal biasanya terletak perlindungan yang sama seperti yang diberikan kepada warganegara negara tersebut. Di dalam wilayah Negara Penandatangan yang lain, dia hendaklah diberi perlindungan yang sama seperti yang diberikan dalam wilayah itu kepada warganegara negara yang tempat tinggal biasanya terletak.

PERKARA 15 *Hak Berpersatuan*

Berkenaan dengan persatuan dan kesatuan sekerja bukan politik dan bukan untung, Negara-Negara Penandatangan hendaklah memberikan pelarian yang menetap di dalam wilayah mereka secara sah, layanan terbaik yang diberikan kepada warganegara negara asing, dalam keadaan yang sama.

PERKARA 16 *Akses ke Mahkamah*

1. Pelarian hendaklah mempunyai akses percuma ke mahkamah undang-undang di wilayah semua Negara Penandatangan.

2. Pelarian hendaklah menikmati di Negara Penandatangan di mana tempat tinggal biasanya terletak perlakuan yang sama seperti warganegara dalam hal-hal berkaitan akses ke Mahkamah, termasuk bantuan guaman dan pengecualian daripada *cautio judicatum solvi*.
3. Pelarian hendaklah diberi dalam perkara yang disebut dalam perenggan 2 di negara-negara selain daripada negara tempat tinggal biasanya berada perlakuan yang diberi kepada warganegara negara tempat tinggal biasanya.

Bab III
PEKERJAAN BERPENDAPATAN
PERKARA 17
Pekerjaan Bergaji

1. Negara-Negara Penandatangan hendaklah memberi pelarian yang menetap di wilayah mereka secara sah layanan yang terbaik seperti yang diberi kepada warganegara asing dalam keadaan yang sama, berkenaan dengan hak untuk terlibat dengan pekerjaan bergaji.
2. Dalam apa jua keadaan, langkah-langkah sekatan yang dikenakan ke atas warga asing atau penggajian warga asing untuk melindungi pasaran buruh negara tidak boleh dilakukan kepada pelarian yang telah pun dikecualikan daripadanya langkah-langkah tersebut pada tarikh Konvensyen ini mula berkuat kuasa untuk Negara Penandatangan yang berkenaan, atau yang memenuhi syarat-syarat berikut:
 - (a) Dia telah bermastautin selama tiga tahun di negara tersebut.
 - (b) Dia mempunyai suami/isteri yang memiliki kerakyatan negara tempat tinggalnya. Pelarian tidak boleh memohon manfaat daripada peruntukan ini jika dia telah meninggalkan pasangannya;
 - (c) Dia mempunyai seorang atau lebih anak yang memiliki kerakyatan negara tempat tinggalnya.
3. Negara-Negara Penandatangan hendaklah memberikan pertimbangan dengan simpati untuk mengasimilasi hak-hak semua pelarian berkenaan pekerjaan bergaji kepada warganegara tersebut, dan khususnya pelarian yang telah memasuki wilayah mereka menurut program perekrutan buruh atau di bawah skim imigresen.

PERKARA 18
Bekerja Sendiri

Negara-Negara Penandatangan hendaklah memberikan dalam wilayah mereka layanan kepada pelarian seberapa baik yang boleh, dalam apa-apa keadaan sekalipun, tidak kurang baik daripada apa yang diberikan kepada warga asing amnya dalam keadaan yang sama, berkenaan dengan hak untuk melibatkan dirinya sendiri dalam

pertanian, industri, kraftangan, perdagangan dan menubuhkan syarikat perdagangan dan perindustrian.

PERKARA 19
Profesion Liberal

1. Setiap Negara Penandatangan hendaklah memberi pelarian yang menetap di dalam wilayah mereka yang memegang kelulusan yang diiktiraf oleh pihak berkuasa yang berwibawa Negara tersebut, dan yang ingin mengamalkan profesion liberal; perlakuan yang sebaik mungkin dan, dalam apa-apa keadaan sekalipun, tidak kurang daripada yang diberi kepada warga asing yang amnya dalam keadaan yang sama.
2. Negara-Negara Penandatangan hendaklah melakukan usaha terbaik mereka secara konsisten selaras dengan undang-undang dan perlembagaan mereka untuk menjamin penempatan pelarian tersebut di dalam wilayah, selain wilayah metropolitan, yang bagi hubungan antarabangsa pelarian itu mereka bertanggungjawab.

Bab IV
KEBAJIKAN
PERKARA 20
Catuan

Jika sistem catuan wujud, yang terpakai kepada penduduk secara amnya dan mengawal pengedaran umum produk yang kurang bekalannya, pelarian hendaklah diberi layanan yang sama seperti warganegara.

PERKARA 21
Perumahan

Berkenaan dengan perumahan, Negara-Negara Penandatangan, setakat mana perkara itu dikawal oleh undang-undang atau peraturan atau tertakluk kepada kawalan pihak berkuasa awam, hendaklah memberi pelarian yang menetap di wilayah mereka secara sah layanan yang baik, dalam apa jua keadaan sekalipun, tidak kurang daripada yang diberi kepada warga asing yang amnya dalam keadaan yang sama.

PERKARA 22
Pendidikan Awam

1. Negara-Negara Penandatangan hendaklah memberi pelarian perlakuan yang sama seperti yang diberi kepada warganegara berkenaan dengan pendidikan rendah.
2. Negara-Negara Penandatangan hendaklah memberi perlakuan sebaik mungkin, dan, dalam apa jua keadaan sekalipun, tidak kurang daripada yang diberi kepada warga

asing secara amnya dalam keadaan yang sama, berkenaan dengan pendidikan selain daripada pendidikan rendah dan, khususnya, berkenaan dengan akses kepada pengajian, pengiktirafan sijil sekolah asing, diploma dan ijazah, pelepasan yuran dan caj serta pemberian biasiswa.

PERKARA 23
Bantuan Awam

Negara-Negara Penandatangan hendaklah memberi pelarian yang menetap di wilayah mereka secara sah perlakuan yang sama berkenaan bantuan awam dan pertolongan seperti yang diberi kepada warganegara mereka.

PERKARA 24
Perundangan Buruh dan Keselamatan Sosial

1. Negara-Negara Penandatangan hendaklah memberi perlakuan yang sama kepada pelarian menetap di dalam wilayah mereka seperti apa yang diberi kepada warganegara, berkenaan perkara berikut:

(a) Setakat mana perkara tersebut dikawal oleh undang-undang atau peraturan atau tertakluk kepada kawalan pihak berkuasa pentadbiran: imbuhan, termasuk elau keluarga yang menjadi sebahagian daripada imbuhan, waktu bekerja, pengaturan lebih masa, cuti dengan gaji, sekatan ke atas kerja rumah, umur minimum pekerjaan, perantisan dan latihan, kerja wanita dan kerja orang muda, dan menikmati manfaat perundingan kolektif;

(b) Keselamatan sosial (peruntukan undang-undang berkenaan dengan kecederaan pekerjaan, penyakit pekerjaan, bersalin, sakit, hilang upaya, usia tua, kematian, pengangguran, tanggungjawab keluarga dan sebarang kontingenzi lain yang, menurut undang-undang atau peraturan negara, dilindungi oleh skim keselamatan sosial), tertakluk kepada had berikut:

- (i) Mungkin terdapat pengaturan yang sesuai untuk mengekalkan hak dan hak yang diperoleh semasa pemerolehan;
- (ii) Undang-undang atau peraturan negara di negara tempat tinggal boleh menetapkan perkiraan khas berkenaan dengan manfaat atau bahagian manfaat yang dibayar sepenuhnya daripada dana awam, dan berkenaan dengan elau yang dibayar kepada orang yang tidak memenuhi syarat caruman yang ditetapkan untuk pemberian pencen biasa.

2. Hak untuk pampasan bagi kematian pelarian akibat kecederaan pekerjaan atau penyakit pekerjaan tidak akan terjejas oleh kenyataan bahawa kediaman benefisiari berada di luar wilayah Negara Penandatangan.

3. Negara-Negara Penandatangan hendaklah memberikan kepada pelarian manfaat perjanjian yang dibuat antara mereka, atau yang boleh dibuat antara mereka pada masa

hadapan, mengenai pengekalan hakyang diperoleh dan hak dalam proses pemerolehan berkenaan dengan keselamatan sosial, tertakluk hanya kepada syarat-syarat yang terpakai kepada warganegara Negara-Negara yang menandatangani perjanjian berkenaan.

4. Negara-Negara Penandatangan akan memberikan pertimbangan bersimpati untuk memanjangkan kepada pelarian, sedapat mungkin, manfaat daripada perjanjian serupa yang mungkin berkuat kuasa pada bila-bila masa antara Negara Penandatangan tersebut dengan Negara bukan Penandatangan.

Bab V
LANGKAH PENTADBIRAN
PERKARA 25
Bantuan Pentadbiran

1. Apabila pelaksanaan hak oleh pelarian biasanya memerlukan bantuan pihak berkuasa asing yang dia tidak dapat meminta pertolongan, Negara-Negara Penandatangan di wilayah yang dia tinggal hendaklah mengatur agar bantuan tersebut diberikan kepadanya oleh pihak berkuasa mereka sendiri atau oleh pihak berkuasa antarabangsa.

2. Pihak berkuasa atau pihak-pihak berkuasa yang disebut dalam perenggan 1 hendaklah menyampaikan atau menyebabkan untuk disampaikan di bawah pengawasan mereka, kepada pelarian apa-apa dokumen atau perakuan yang biasanya dihantar kepada orang asing oleh, atau melalui pihak berkuasa negara mereka.

3. Dokumen atau perakuan yang dihantar hendaklah berguna untuk instrumen rasmi yang dihantar kepada orang asing oleh atau melalui pihak berkuasa negara mereka, dan hendaklah diberikan kepercayaan jika tiada bukti yang sebaliknya.

4. Tertakluk kepada apa-apa perlakuan luar biasa sebagaimana yang diberikan kepada orang miskin, bayaran boleh dikenakan untuk perkhidmatan yang disebutkan dalam perkara ini, tetapi bayaran tersebut hendaklah sederhana dan setara dengan bayaran yang dikenakan kepada warganegara untuk perkhidmatan yang sama.

5. Peruntukan perkara ini hendaklah dibuat tanpa menjaskan perkara 27 dan 28.

PERKARA 26
Kebebasan Pergerakan

Setiap Negara Penandatangan hendaklah memberikan pelarian secara sah di wilayahnya, hak untuk memilih tempat kediaman mereka dan bergerak bebas dalam wilayahnya, tertakluk kepada apa-apa peraturan yang terpakai kepada orang asing secara amnya dalam keadaan yang sama.

PERKARA 27
Dokumen Pengenalan

Negara-Negara Penandatangan hendaklah mengeluarkan dokumen pengenalan diri kepada mana-mana pelarian di wilayah mereka yang tidak mempunyai dokumen perjalanan yang sah.

PERKARA 28
Dokumen Perjalanan

1. Negara-Negara Penandatangan hendaklah mengeluarkan kepada pelarian yang tinggal secara sah dalam wilayah mereka dokumen perjalanan untuk tujuan perjalanan di luar wilayah mereka, melainkan jika sebab-sebab keselamatan negara yang kukuh atau ketenteraman awam yang sebaliknya memerlukan, dan peruntukan Jadual Konvensyen ini hendaklah terpakai dengan dokumen-dokumen tersebut. Negara-Negara Penandatangan boleh mengeluarkan dokumen perjalanan kepada mana-mana pelarian lain di wilayah mereka; secara khususnya mereka akan memberi pertimbangan bersimpati terhadap isu dokumen perjalanan kepada pelarian di wilayah mereka, yang tidak dapat memperoleh dokumen perjalanan dari negara tempat kediaman mereka yang sah.
2. Dokumen perjalanan yang dikeluarkan kepada pelarian di bawah perjanjian antarabangsa terdahulu oleh pihak yang terlibat hendaklah diiktiraf dan diperlakukan oleh Negara-Negara Penandatangan dengan cara yang sama seolah-olah dokumen itu telah dikeluarkan menurut perkara ini.

PERKARA 29
Caj Fiskal

1. Negara-Negara Penandatangan tidak boleh mengenakan duti, caj atau cukai terhadap pelarian, dalam apa-apa pemerihalan sekalipun, selain atau lebih tinggi daripada yang dikenakan atau mungkin dikenakan kepada warganegara mereka dalam situasi yang serupa.
2. Tiada apa-apa pun dalam perenggan di atas boleh menghalang pengenaan kepada pelarian, undang-undang dan peraturan berkenaan caj berkaitan isu itu, kepada orang asing bagi dokumen pentadbiran termasuk dokumen pengenalan diri.

PERKARA 30
Pemindahan Aset

1. Negara Penandatangan hendaklah, selaras dengan undang-undang dan peraturannya, membenarkan pelarian untuk memindahkan aset yang telah dibawa oleh mereka ke dalam wilayah mereka, ke negara lain yang mereka telah diterima masuk untuk tujuan penempatan semula.

2. Negara Penandatangan hendaklah memberikan pertimbangan yang bersimpati kepada permohonan pelarian untuk mendapatkan kebenaran memindahkan aset di mana-mana sahaja mereka berada dan yang diperlukan untuk penempatan semula mereka di negara lain yang telah diterima masuk.

PERKARA 31
Pelarian secara tidak sah di Negara Perlindungan

1. Negara-Negara Penandatangan tidak boleh mengenakan denda, kerana kemasukan atau kehadiran mereka secara haram, pelarian yang datang terus dari wilayah di mana nyawa atau kebebasan mereka terancam dalam pengertian perkara 1, dengan syarat mereka hadir tanpa berlengah-lengah kepada pihak berkuasa dan menunjukkan sebab yang baik untuk kemasukan atau kehadiran secara haram mereka.

2. Negara-Negara Penandatanganan tidak terpakai kepada pergerakan sekatan pelarian tersebut selain yang perlu dan sekatan tersebut hanya akan digunakan sehingga status mereka di negara itu ditetapkan atau mereka memperoleh kemasukan ke negara lain. Negara-Negara Penandatangan hendaklah membenarkan pelarian tersebut tempoh yang munasabah dan semua kemudahan yang diperlukan untuk mendapat kemasukan ke negara lain.

PERKARA 32
Pengusiran

1. Negara-Negara Penandatanganan tidak boleh mengusir pelarian secara sah di wilayah mereka kecuali atas keselamatan negara atau ketenteraman awam.

2. Pengusiran pelarian sedemikian hanyalah menurut keputusan yang dicapai mengikut proses undang-undang yang sewajarnya. Kecuali jika alasan keselamatan negara yang kukuh menghendaki sebaliknya, pelarian itu hendaklah dibenarkan mengemukakan bukti dirinya tidak bersalah, dan merayu dan diwakili bagi tujuan itu di hadapan pihak berkuasa yang berwibawa atau seseorang atau orang yang ditetapkan khas oleh pihak berkuasa yang berwibawa.

3. Negara-Negara Penandatangan hendaklah membenarkan pelarian tersebut suatu tempoh yang munasabah untuk mendapat penerimaan masuk ke negara lain mengikut undang-undang. Negara-Negara Penandatangan berhak untuk memohon dalam tempoh tersebut langkah-langkah dalaman yang mereka anggap perlu.

PERKARA 33
*Larangan Pengusiran atau Menghantar Pulang
(Penghantaran pulang paksa)*

1. Tiada Negara Penandatangan boleh mengusir atau mengantar pulang pelarian dalam apa-apa jua cara sekalipun ke sempadan wilayah iaitu kehidupan atau kebebasannya akan terancam kerana bangsa, agama, kewarganegaraan, keanggotaan kumpulan sosial atau pendapat politik tertentu.
2. Walau bagaimanapun, manfaat peruntukan ini tidak boleh dituntut oleh pelarian yang terdapat alasan yang munasabah mengenai bahaya kepada keselamatan negara di mana dia telah disabitkan penghakiman akhir jenayah yang sangat serius, membentuk bahaya kepada masyarakat negara itu.

PERKARA 34
Naturalisasi

Negara-Negara Penandatangan hendaklah seboleh-bolehnya memudahkan asimilasi dan naturalisasi pelarian. Mereka hendaklah secara khususnya melakukan segala usaha untuk mempercepatkan prosiding naturalisasi dan mengurangkan seboleh-bolehnya caj dan kos prosiding tersebut.

Bab VI
PERUNTUKAN PELAKSANAAN DAN SEMENTARA

PERKARA 35
Kerjasama Pihak Berkuasa Negara dengan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu

1. Negara-Negara Penandatangan mengaku janji untuk bekerjasama dengan Pejabat Pesuruhjaya Tinggi Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu bagi Pelarian, atau mana-mana agensi Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu yang mengantikannya, dalam melaksanakan fungsinya, dan akan, secara khususnya memudahkan tugasnya mengawasi pemakaian peruntukan Protokol ini.
2. Bagi membolehkan Pejabat Pesuruhjaya Tinggi atau mana-mana agensi Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu yang mengantikannya, membuat laporan kepada institusi Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu yang berwibawa, Negara-Negara Penandatangan mengaku janji untuk memberikan maklumat dan data statistik yang mereka kehendaki, dalam bentuk yang bersesuaian, berkenaan dengan:

- (a) keadaan pelarian;
- (b) pelaksanaan Konvensyen ini, dan
- (c) undang-undang, peraturan dan dekri berkaitan dengan orang pelarian yang berkuat kuasa, atau mungkin berkuat kuasa selepas ini.

PERKARA 36
Maklumat tentang Perundangan Negara

Negara-Negara Penandatangan hendaklah memberitahu Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu tentang undang-undang dan peraturan yang akan diguna pakai oleh mereka bagi memastikan pemakaian Protokol ini.

PERKARA 37
Hubungan dengan Konvensyen Terdahulu

Tanpa menjelaskan perkara 28, perenggan 2, Konvensyen ini, Konvensyen ini menggantikan, antara pihak-pihak yang terlibat, Perkiraan bertarikh 5 Julai 1922, 31 Mei 1924, 12 Mei 1926, 30 Jun 1928 dan 30 Julai 1935, Konvensyen bertarikh 28 Oktober 1933 dan 10 Februari 1938, Protokol bertarikh 14 September 1939 dan Perjanjian bertarikh 15 Oktober 1940.

Bab VII
FASAL AKHIR
PERKARA 38
Penyelesaian Pertikaian

Apa-apa pertikaian antara pihak-pihak bagi Konvensyen ini berkaitan dengan pentafsiran atau pemakaianya, yang tidak boleh diselesaikan dengan cara lain, hendaklah dirujukkan kepada Mahkamah Keadilan Antarabangsa atas permintaan daripada mana-mana satu pihak dalam pertikaian itu.

PERKARA 39
Tandatangan, Ratifikasi dan Kesertaan

1. Konvensyen ini akan dibuka untuk penandatanganan di Geneva pada 28 Julai 1951 dan kemudiannya akan disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. a akan dibuka untuk penandatanganan di Pejabat Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu Eropah dari 28 Julai hingga 31 Ogos 1951 dan akan dibuka semula untuk penandatanganan di Ibu Pejabat Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dari 17 September 1951 hingga 31 Disember 1952.
2. Konvensyen ini akan dibuka untuk penandatanganan bagi pihak semua Negara Anggota Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, dan juga bagi pihak mana-mana Negara lain yang dijemput untuk menghadiri Persidangan Wakil Penuh Kerajaan tentang Status Orang Pelarian dan Orang Tak Bernegara atau kepada mereka yang telah dikemukakan pelawaan untuk menandatangani Konvensyen oleh Perhimpunan Agung. Konvensyen ini hendaklah diratifikasi dan instrumen ratifikasi hendaklah disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.
3. Konvensyen ini akan dibuka untuk penandatanganan dari 28 Julai 1951 untuk kesertaan oleh Negara-Negara yang dinyatakan dalam perenggan 2 perkara ini.

Kesertaan hendaklah berkuat kuasa melalui penyimpanan instrumen kesertaan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

PERKARA 40
Fasal Permohonan Wilayah

1. Mana-mana Negara boleh, pada masa penandatanganan, ratifikasi atau kesertaan, mengisyiharkan bahawa Konvensyen ini akan diperluaskan kepada semua atau mana-mana wilayah yang negara itu bertanggungjawab bagi hubungan antarabangsanya. Perisyiharan sedemikian hendaklah berkuat kuasa apabila Konvensyen ini mula berkuat kuasa bagi Negara berkenaan.
2. Pada bila-bila masa selepas itu, apa-apa tempoh lanjutan hendaklah dibuat melalui pemberitahuan yang dialamatkan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dan hendaklah berkuat kuasa mulai hari kesembilan puluh selepas hari penerimaan pemberitahuan ini oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, atau dari tarikh mula berkuat kuasanya Konvensyen bagi Negara berkenaan, mengikut mana-mana yang terkemudian.
3. Berkenaan dengan wilayah-wilayah di mana Konvensyen ini tidak diperluaskan pada masa penandatanganan, ratifikasi atau kesertaan, setiap Negara yang berkenaan hendaklah mempertimbangkan kemungkinan untuk mengambil langkah-langkah yang perlu untuk memperluas pemakaian Konvensyen ini kepada wilayah tersebut, di mana perlu atas sebab-sebab perlombagaan, dengan persetujuan Kerajaan-Kerajaan wilayah tersebut.

PERKARA 41
Fasal Persekutuan

Dalam hal Negara Persekutuan atau Negara bukan kesatuan, peruntukan berikut hendaklah diterima pakai:

- (a) (a) Berkenaan dengan perkara dalam Konvensyen ini yang terangkum dalam bidang kuasa pihak berkuasa perundangan persekutuan, obligasi Kerajaan Persekutuan hendaklah setakat ini sama dengan obligasi Pihak-Pihak yang bukan Negara Persekutuan;
- (b) (b) Berkenaan dengan perkara dalam Konvensyen ini yang terangkum dalam bidang kuasa perundangan Negara bahagian, wilayah atau kanton yang bukan di bawah sistem berperlombagaan persekutuan, terikat untuk mengambil tindakan perundangan; Kerajaan Persekutuan hendaklah seawal yang mungkin membawa perkara tersebut, dengan sokongan yang baik kepada perhatian pihak berkuasa Negara, wilayah dan kanton yang sesuai;

(c) (c) Negara Ahli Persekutuan kepada Konvensyen ini hendaklah, atas permintaan mana-mana Negara Penandatangan dalam dokumen ini yang dihantar melalui Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu; menawarkan pernyataan undang-undang dan amalan Persekutuan dan unit bahagiannya berhubung dengan mana-mana peruntukan khusus Konvensyen yang menunjukkan setakat mana perundangan atau tindakan lain memberikan kesan kepada peruntukan itu.

PERKARA 42
Pengecualian

1. Pada masa penandatanganan, ratifikasi atau kesertaan, mana-mana Negara boleh membuat pengecualian kepada perkara Konvensyen selain perkara 1, 3, 4, 16 (1), 33, termasuk 36-46.
2. Mana-mana Negara yang membuat pengecualian menurut perenggan 1 perkara ini boleh pada bila-bila masa menarik balik pengecualian melalui pemberitahuan yang sedemikian kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

PERKARA 43
Mula berkuat kuasa

1. Konvensyen ini akan mula berkuat kuasa pada hari kesembilan puluh selepas hari penyimpanan instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaan yang keenam.
2. Bagi setiap Negara yang meratifikasi atau menyetujui Konvensyen ini selepas penyimpanan instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaan yang keenam, Konvensyen ini akan berkuat kuasa pada hari kesembilan puluh selepas tarikh Negara tersebut menyimpan instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaannya.

PERKARA 44
Penarikan diri

1. Mana-mana Negara Penandatangan bagi dokumen ini boleh menarik diri daripada Protokol ini pada bila-bila masa melalui pemberitahuan yang dialamatkan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.
2. Penarikan diri tersebut akan dikuatkuasakan untuk Negara Penandatangan berkenaan dalam tempoh satu tahun dari tarikh pemberitahuan itu diterima oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.
3. Mana-mana Negara yang telah membuat pengisytiharan atau pemberitahuan di bawah perkara 40 boleh, pada bila-bila masa selepas itu, melalui pemberitahuan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, mengisyiharkan bahawa

Konvensyen akan berhenti berkuat kuasa ke atas wilayah tersebut satu tahun selepas tarikh penerimaan pemberitahuan oleh Setiausaha Agung.

PERKARA 45
Penyemakan

1. Mana-mana Negara Penandatangan boleh memohon penyemakan Konvensyen ini pada bila-bila masa melalui pemberitahuan yang dialamatkan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.
2. Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah mengesyorkan langkah-langkah yang akan diambil, jika ada, berkenaan dengan permintaan sedemikian.

PERKARA 46
Pemberitahuan oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu

Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah memaklumkan semua Anggota Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dan Negara-Negara bukan Anggota yang disebut dalam perkara 39 tentang:

- (a) Pengisytiharan dan pemberitahuan mengikut seksyen B perkara 1;
- (b) Tandatangan, ratifikasi dan kesertaan mengikut perkara 39;
- (c) Pengisytiharan dan pemberitahuan mengikut perkara 40;
- (d) Pengecualian dan penarikan diri mengikut perkara 42;
- (e) Tarikh Konvensyen ini akan berkuat kuasa mengikut perkara 43;
- (f) Pembatalan dan pemberitahuan mengikut perkara 44;
- (g) Permintaan untuk penyemakan mengikut perkara 45.

PADA MENYAKSIKANNYA, penandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa sewajarnya, telah menandatangi Konvensyen ini bagi pihak Kerajaan masing-masing, DIBUAT di Geneva, pada dua puluh lapan hari bulan Julai, seribu sembilan ratus lima puluh satu, dalam satu salinan, dengan teks bahasa Inggeris dan bahasa Perancis adalah sama tulen dan akan terus disimpan di arkib Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, dan salinannya yang disahkan akan dihantar kepada semua Anggota Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dan kepada Negara-Negara bukan anggota yang disebut dalam perkara 39.

AFGHANISTAN

ALBANIA

ARGENTINA

AUSTRALIA

AUSTRIA

BELGIUM

BOLIVIA

BRAZIL

BULGARIA

BURMA

REPUBLIK SOSIALIS SOVIET BELARUSIA:

KEMBOJA

KANADA

SRI LANKA

CHILE

CHINA

COLOMBIA

COSTA RICA

CUBA

CZECHOSLOVAKIA

DENMARK

REPUBLIK DOMINICAN

ECUADOR

MESIR

EL SALVADOR

ETHIOPIA

REPUBLIK PERSEKUTUAN JERMAN

FINLAND

PERANCIS

GREECE

GUATEMALA

HAITI

KERAJAAN HASYIMIAH JORDAN

HOLY SEE

HONDURAS

HUNGARY

ICELAND

INDIA

INDONESIA

IRAN

IRAQ

IRELAND

ISRAEL

ITALI

JEPUN

LAOS

LUBNAN

LIBERIA

LIECHTENSTEIN

LUXEMBOURG

MEXICO

MONACO

NEPAL

BELANDA

NEW ZEALAND

NICARAGUA

NORWAY

PAKISTAN

PANAMA

PARAGUAY

PERU

FILIPINA

POLAND

PORTUGAL

REPUBLIK KOREA

ROMANIA

ARAB SAUDI

SWEDEN

SWITZERLAND

SYRIA

THAILAND

TURKI

REPUBLIK SOSIALIS SOVIET UKRAINE

KESATUAN AFRIKA SELATAN

KESATUAN REPUBLIK SOSIALIS SOVIET

UNITED KINGDOM (ENGLAND, WALES & IRELAND UTARA)

AMERIKA SYARIKAT

URUGUAY

VENEZUELA

VIETNAM

YAMAN

YUGOSLAVIA

JADUAL

Perenggan 1

1. Dokumen perjalanan yang disebut dalam perkara 28 Konvensyen ini hendaklah serupa dengan contoh yang dilampirkan dalam dokumen ini.
2. Dokumen itu hendaklah dibuat dalam sekurang-kurangnya dua bahasa dengan salah satunya hendaklah dalam bahasa Inggeris atau Perancis.

Perenggan 2

Tertakluk kepada peraturan yang terpakai di negara pengeluar, nama kanak-kanak boleh dimasukkan dalam dokumen perjalanan ibu bapa atau, dalam keadaan tertentu, dalam dokumen pelarian dewasa yang lain.

Perenggan 3

Bayaran yang dikenakan untuk pengeluaran dokumen tidak boleh melebihi skala caj terendah untuk pasport negara.

Perenggan 4

Kecuali dalam kes-kes khas atau luar biasa, dokumen itu hendaklah dibuat sah untuk bilangan negara sebanyak yang mungkin.

Perenggan 5

Dokumen itu hendaklah mempunyai kesahan sama ada satu atau dua tahun, mengikut budi bicara pihak berkuasa yang mengeluarkan.

Perenggan 6

1. Pembaharuan atau lanjutan kesahan dokumen adalah urusan pihak berkuasa yang mengeluarkannya, selagi pemegangnya belum bermastautin secara sah di wilayah lain dan bermastautin secara sah di wilayah pihak berkuasa tersebut. Pengeluaran dokumen baharu adalah, di bawah syarat yang sama, urusan pihak berkuasa yang mengeluarkan dokumen terdahulu.
2. Pihak berkuasa diplomatik atau konsular, yang diberi kuasa khas untuk tujuan itu, hendaklah diberi kuasa untuk melanjutkan, untuk tempoh tidak melebihi enam bulan, kesahan dokumen perjalanan yang dikeluarkan oleh Kerajaan mereka.
3. Negara-Negara Penandatangan hendaklah memberikan pertimbangan dengan simpati untuk memperbaharui atau melanjutkan kesahan dokumen perjalanan atau mengeluarkan dokumen baharu kepada pelarian yang tidak lagi bermastautin secara sah di wilayah mereka yang tidak dapat memperoleh dokumen perjalanan dari negara kediaman sah mereka.

Perenggan 7

Negara-negara Penandatangan hendaklah mengiktiraf kesahan dokumen yang dikeluarkan mengikut peruntukan perkara 28 Konvensyen ini.

Perenggan 8

Pihak berkuasa yang berwibawa di negara yang pelarian ingin meneruskannya hendaklah, jika mereka bersedia untuk menerima dan jika visa diperlukan, melampirkan visa pada dokumen yang dia ialah pemegangnya.

Perenggan 9

1. Negara-Negara Penandatangan mengaku janji untuk mengeluarkan visa transit kepada pelarian yang telah memperoleh visa untuk wilayah destinasi akhir.
2. Pengeluaran visa tersebut boleh ditolak atas alasan yang boleh membenarkan penolakan visa kepada mana-mana warga asing.

Perenggan 10

Bayaran yang dikenakan untuk pengeluaran visa keluar, masuk atau transit tidak boleh melebihi skala caj terendah untuk visa bagi pasport luar negara.

Perenggan 11

Apabila pelarian telah bermastautin secara sah di wilayah Negara Penandatangan yang lain, tanggungjawab untuk mengeluarkan dokumen baru, di bawah terma dan syarat perkara 28, hendaklah menjadi tanggungjawab pihak berkuasa yang berwibawa bagi wilayah itu, yang kepadanya pelarian berhak memohon.

Perenggan 12

Pihak berkuasa yang mengeluarkan dokumen baharu hendaklah menarik balik dokumen lama dan hendaklah mengembalikannya ke negara pengeluaran jika dinyatakan dalam dokumen itu bahawa dokumen itu sepatutnya dikembalikan; jika tidak ia hendaklah menarik balik dan membatalkan dokumen itu.

Perenggan 13

1. Setiap Negara Penandatangan mengaku janji bahawa pemegang dokumen perjalanan yang dikeluarkan olehnya mengikut perkara 28 Konvensyen ini hendaklah diterima semula ke wilayahnya pada bila-bila masa sepanjang tempoh sahnya.
2. Tertakluk kepada peruntukan subperenggan sebelumnya, Negara Penandatangan boleh menghendaki pemegang dokumen itu untuk mematuhi apa-apa formaliti sebagaimana yang ditetapkan berkenaan dengan keluar dari atau kembali ke wilayahnya.
3. Negara-Negara Penandatangan berhak, dalam kes-kes luar biasa, atau dalam kes-kes di mana masa tinggal pelarian dibenarkan untuk tempoh tertentu, apabila mengeluarkan dokumen, untuk mengehadkan tempoh selama mana pelarian boleh kembali kepada tempoh tidak kurang daripada tiga bulan.

Perenggan 14

Tertakluk hanya kepada terma perenggan 13, peruntukan Jadual ini sama sekali tidak menjelaskan undang-undang dan peraturan yang mengawal syarat kemasukan ke, transit melalui, kediaman dan penetapan dalam, dan berlepas dari, wilayah Negara Penandatangan.

Perenggan 15

Baik pengeluaran dokumen mahupun kemasukan yang dibuat di atasnya tidak menentukan atau menjelaskan status pemegang, terutamanya berkenaan kewarganegaraan.

Perenggan 16

Pengeluaran dokumen itu tidak sama sekali melayakkan pemegangnya mendapat perlindungan pihak berkuasa diplomatik atau konsular negara pengeluar, dan tidak memberikan hak perlindungan kepada pihak berkuasa ini.

LAMPIRAN

Contoh Dokumen Perjalanan

Dokumen adalah dalam bentuk buku kecil (kira-kira 15 X 10 sentimeter).

Dokumen ini disyorkan supaya dicetak sebegitu rupa agar apa-apa pemadaman atau pemindaian dengan menggunakan bahan kimia atau cara lain dapat dikesan dengan mudah, dan bahawa perkataan "Konvensyen pada 28 Julai 1951" dicetak secara berterusan pada setiap halaman, dalam bahasa negara pengeluar.

(Muka hadapan buku kecil)
DOKUMEN PERJALANAN
(Konvensyen 28 Julai 1951)

No.

(1)

DOKUMEN PERJALANAN
(Konvensyen 28 Julai 1951)

Dokumen ini tamat tempoh pada
melainkan kesahannya dilanjutkan atau dibaharui.

Nama

Nama pertama

Ditemani oleh anak (anak-anak).

1. Dokumen ini dikeluarkan hanya dengan tujuan untuk menyediakan pemegang dokumen perjalanan, yang boleh digunakan sebagai ganti pasport negara. Ia adalah tanpa prejudis kepada, dan sama sekali tidak menjaskankan kerakyatan pemegangnya.
2. Pemegang diberi kuasa untuk kembali ke [nyatakan di sini negara yang pihak berkuasanya mengeluarkan dokumen tersebut] pada atau sebelum melainkan jika tarikh kemudiannya ditentukan selepas ini. [Tempoh di mana pemegang dibenarkan pulang mestilah tidak kurang daripada tiga bulan.]
3. Sekiranya pemegang tinggal di negara selain yang mengeluarkan dokumen ini, dia mesti, jika dia ingin melakukan perjalanan semula, memohon kepada pihak berkuasa berwibawa di negara kediamannya untuk mendapatkan dokumen baharu. [Dokumen perjalanan lama hendaklah ditarik balik oleh pihak berkuasa yang mengeluarkan dokumen baharu dan dikembalikan kepada pihak berkuasa yang mengeluarkannya.]¹

¹Ayat dalam kurungan akan dimasukkan oleh Kerajaan yang berkehendak.

(Dokumen ini mengandungi halaman, tidak termasuk muka depan.)

(2)

Tempat dan tarikh lahir

Pekerjaan

Kediaman sekarang

* Nama sebelum berkahwin dan nama pertama isteri

* Nama dan nama pertama suami

Keterangan

Tinggi

Rambut

Warna mata

Hidung

Bentuk muka

Rupa

Keunikan istimewa

Kanak-kanak menemani pemegang

Nama	Nama pertama	Tempat dan tarikh lahir	Jantina

* Potong mana-mana yang tidak berkaitan.

(Dokumen ini mengandungi halaman, tidak termasuk muka depan.)

(3)

Gambar foto pemegang dan cap pihak berkuasa pengeluar

Cap jari pemegang (jika perlu)

Tandatangan pemegang

(Dokumen ini mengandungi halaman, tidak termasuk muka depan.)

1. Dokumen ini sah untuk negara-negara berikut:

2. Dokumen yang menjadi rujukan pengeluaran dokumen ini:

Dikeluarkan di

Tarikh

Tandatangan dan cap pihak berkuasa yang mengeluarkan dokumen ini:

Fi yang dibayar:

(Dokumen ini mengandungi halaman, tidak termasuk muka depan.)

(5)

Pelanjutan atau pembaharuan kesahan

Fi yang dibayar: Dari

Ke

Dibuat di Tarikh

Tandatangan dan cap pihak berkuasa yang melanjutkan atau membaharui kesahan dokumen ini:

(Dokumen ini mengandungi halaman, tidak termasuk muka depan.)

(6)

Pelanjutan atau pembaharuan kesahan

Fi yang dibayar: Dari

Ke

Dibuat di Tarikh

Tandatangan dan cap pihak berkuasa yang melanjutkan atau membaharui kesahan dokumen ini:

Pelanjutan atau pembaharuan kesahan
Fi yang dibayar: Dari
Ke
Dibuat di Tarikh

Tandatangan dan cap pihak berkuasa yang melanjutkan atau membaharui kesahan dokumen ini:

(Dokumen ini mengandungi halaman, tidak termasuk muka depan.)

(7-32)

Visa

Nama pemegang dokumen mesti diulang dalam setiap visa.

(Dokumen ini mengandungi halaman, tidak termasuk muka depan.)

Saya dengan ini mengesahkan bahawa teks sebelum ini ialah salinan sebenar bagi Pernyataan Penutup dan Konvensyen berkaitan dengan Status Pelarian, yang diterima pakai oleh Persidangan Wakil Penuh Kerajaan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu tentang Status Pelarian dan Orang Tak Bernegara, yang diadakan di Geneva dari 2 hingga 25 Julai 1951, yang dokumen asalnya disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Bagi pihak Setiausaha Agung:

Penasihat Undang-Undang:

Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, New York
04 Januari 1982